

देवरमिति युगांतरधर्मः कलौ देवरास्तोसने निषेधात् ॥५२॥ लिखंतीति केषांचिन्मते देवरादयः अलिखितांश्चातुर्भाष्यं लिखंत्येव स्मरतो न योजयंत्येवं अपरेषांमते श्रौतैर्मथरादयं प्रवृत्तिः ऐच्छिकी न तु वैधीत्यर्थः ॥५३॥ अस्मिन्पक्षद्वये नियममाह तदिति सर्वाणि मंगलानि हरिद्रास्नानादीनि मंत्राश्च प्राक्पाणिग्रहणीया यत्र निष्पन्नास्ताह शमयंतं तं कालं व्यवधानं यत्र वर्तते तत्रैव पूर्वोक्तो नियमविकल्पो प्रवर्तते तेन तु पाणिग्रहणादूर्ध्वं तत्र संकल्पपूर्वकं दत्ताया अपि कन्यायायोः पहारस्तज्जन्यो मृषावादः पातको भवति दातुं न तु तावन्मात्रेण तस्यां भार्यात्वमुत्पन्नमित्यर्थः ॥५४॥ कदा तर्हि तदुत्पद्यते तत्राह पाणीति यत्र तु दानादूर्ध्वं सप्तमपदात् प्राक् भर्तुर्मरणं सगोत्रत्वादिति ज्ञानं वा ज्ञातं तत्रान्यस्मै दाने मृषावादोऽपि नास्तीत्यर्थः ॥५५॥ देयं दानं एतदवश्यमाणं तमेवाह अनुकूलमिति अनुवंशोऽस्ववंशानुरूपं अयं भावः यथाऽधानपावमानेऽपि भ्यां समुच्चिताभ्यामग्नयउत्पद्यंते न त्वेकैकेन एवं दानपाणिग्रहाभ्यां भार्यात्वमुत्पद्यते तत्राद्याभावे चौर्येणाह ताया न धर्मपत्नीत्वं परस्याभावे तु तस्यादोसीत्वा न्न कर्मसंबंधः

देवरं प्रविशेत्कन्या तप्येद्वा पितपः पुनः ॥ तमेवानुगता भूत्वा पाणिग्रहस्य काम्यया ॥५२॥ लिखंत्येव तु केषांचिदपरेषां श्रौतैरपि ॥ इति ये संवदंस्तत्र त एतं निश्चयं विदुः ॥५३॥ तस्याणिग्रहणात्पूर्वं मंतरं यत्र वर्तते ॥ सर्वमंगलमंत्रं वै मृषावादस्तपातकः ॥५४॥ पाणिग्रहणमंत्राणां निष्ठास्यास्तप्तमे पदे ॥ पाणिग्रहस्य भार्यास्याद्यस्य चाग्निः प्रदीयते ॥५५॥ इति देयं वदंस्तत्र त एनं निश्चयं विदुः ॥ अनुकूलामनुवंशोऽभ्रात्रादत्ता सुपाग्निकां ॥ परिक्रम्य यथा न्याये भार्या विंदेद्द्विजोत्तमः ॥५६॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनधर्मे विवाहधर्मकथने चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ युधिष्ठिर उवाच कन्यायाः प्राप्तशुल्कायाः पतिश्चेन्नास्ति कश्चन ॥ तत्र का प्रतिपत्तिः स्यात्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥१॥ भीष्म उवाच या पुत्रकस्य ऋद्धस्य प्रतिपाल्या तदा भवेत् ॥ अथ चेन्नाहरेच्छुल्कं क्रीता शुल्कप्रदस्य सा ॥२॥ तस्यार्थं पूज्यमीहेतयेन न्यायेन शक्नुयात् ॥ न तस्मान्मंत्रवत्कार्यं कश्चित्कुर्वीत किंचन ॥३॥ स्वयं वृतेन सा ज्ञप्ता पित्रा वै प्रत्यपद्यत ॥ तत्तस्यान्ये प्रशंसंति धर्मज्ञाने तरेजनाः ॥४॥

धइति ॥५६॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥४४॥ ॥७८॥ ॥७८॥ कन्याया इति शुल्कदश्चेत्प्रोषितस्तद्रयादन्यश्च न वृणुते तदा तसि चा किं कर्तव्यमिति प्रश्नार्थः ॥१॥ या कन्या पितुः प्रतिपाल्या पिता च यदि तत् शुल्कं परपक्षीयेभ्यः परावृत्त्यनदद्यात् तर्हि सा कन्या शुल्कप्रदस्यैव ज्ञेयाननुपितुस्तस्या अन्यस्मै दातुमधिकारोऽस्तीत्यर्थः ॥२॥ तस्य शुल्कदस्यार्थं न्यायेन उत्तमात् रेतसः क्रमेण पुत्रं ईहेत स चास्यापुत्रस्य शुल्कदस्योपकाराय भवति न तु तस्मात् शुल्कदादन्यः कश्चिन्मंत्रवत्कार्यं विधिस्तस्याः पाणिग्रहणं कुर्वीत ॥३॥ एवं प्राप्तशुल्कायाः कर्तव्यमुक्त्वा अप्राप्तशुल्कायास्ताह श्याः का गतिरित्यत आह स्वयमिति पित्रा ज्ञप्ता सती स्वयं वृतेनैव भर्त्रा योगं प्रत्यपद्यत तच्च इतरं धर्मज्ञानप्रशंसंति ॥ ॥४॥